

Za digitalne deklaracije 75 miliona

Savezna vlada radi na razvoju digitalnih graničnih propusnica za putnike koji idu u inostranstvo. Bez ovog dokumenta, koji će se zvati digitalna putnička deklaracija (DPD), neće biti moguć ni izlazak iz zemlje, kao ni ulazak.

Tehnološka kompanija Accenture je dobila posao vredan 75 miliona dolara, da napravi digitalne propusnice koje će zameniti sadašnje fizičke putničke kartice za ulazak u državu.

veznoj vakcinaciji putnika. S druge strane, svi zaposleni u ovoj kompaniji koji su direktnom kontaktu s drugim ljudima dobili su nalog da se vakcinisu do 15. novembra. Reč je o pilotima, članovima posada, kao i o radnicima na aerodromu.

Ostatak zaposlenih, pre svih administrativci i drugi službenici koji rade u kancelarijama, imaju rok do marta iduće godine da prime dve doze vaksine.

S obzirom na to da sve zavisi od stope vakcinisanih Australijanaca, postavlja se pitanje koliko je ova država zaista daleko od famoznih 80 posto i otvaranja granica. Prema podacima Ministarstva zdravlja od 15. septembra, u Australiji je dve

doze vaksine primilo tek 43,9 odsto građana starijih od 16 godina.

Na to treba dodati i 25,2 odsto njih koji su do sada primili jednu dozu i čija se revakcinacija očekuje tokom narednih osam nedelja.

Drugim rečima, do sredine novembra je realno očekivati da u celoj zemlji bude 70 odsto vakcinisanih. Može li se preostalih 10 procenata, odnosno još oko dva miliona vakcinisanih ljudi, dostići do sredine decembra, ostaje da se vidi. E. V.

Planirane linije

Avio-kompanija Fidži ervez takode je počela da zakazuje prve komercijalne letove za Australiju. U njihovoj ponudi su čak i letovi sredinom novembra, pošto program vakcinacije u ovoj zemlji napreduje značajnom stopom.

Državni organi Fidžija najavljuju da će uslov za ulazak inostranih putnika u Fidži biti dve primljene doze vaksine protiv kovida, negativan PCR test, kao i da putnik bude iz zemlje koja je na "zelenoj listi" Vlade Fidžija.

Za Fidži već u novembru

Kvantas je za sredinu decembra najavio letove prema Londonu, Los Andelesu, Honolulu, Singapuru i Tokiju, dok će Er Kanada leteti za Vancouver, a Fidži Ervez za Nadi. Evo i prvi planiranih linija:

18. DECEMBAR

Sidney - London

Melburn - London

Sidney - Los Andeles

Sidney - Vankuver

Sidney - Singapur

Melburn - Singapur

19. DECEMBAR

Melburn - Los Andeles

Brizejin - Los Andeles

Brizejin - Singapur

Sidney - Tokio

Sidney - Fidži

20. DECEMBAR

Sidney - Honolulu

PIŠE: Milan VLAŠIĆ

ŽRTVE ILI GOSPODARI (PRVI DEO)

Kreatori svoje budućnosti

Kada vas doktor upita o istorijatu neke bolesti u porodici, najbolje da ga promenite. Dugo sam razmišljao može li se ovako nešto napisati, a da se ne pogreši. Pročitajte nastavak, pa zaključite sami.

Svima savetujem da se pridržavaju uputstava i saveta doktora, osim kada doktor predviđi nešto negativno, kada kaže, ne daj bože, da za nešto nema leka.

To nije tačno, ma kakav autoritet da je u pitanju. Dok god je neko živ, ima leku. Ako nekome doktor kaže nešto negativno, da mu da neki su moran rok, predviđi najgori mogući scenario, najverovatnije se tu ne radi ni o kakvom predviđanju, već o nečemu mnogo gorem, radi se o kreaciji.

Najbolji način da se predviđi budućnost jeste da se ista kreira. Zamislite scenu kada neko sa toliko autoriteta, kao što logično imaju doktori, starijem pacijentu kaže: "Ostalo vam je još tri meseca života."

To je toliko strašno i pogrešno da nemam reći. Većina pacijenata u takvoj situaciji doktora posluša i nažalost bude tako. Zato još jednom, poslušajte doktora, osim ako vam predviđi nešto loše - tada ne slušajte, tada preuzmite komandu.

Ovaj tekst je parafraziranje stavova profesora Brusa Liptona, vodećeg stručnjaka u epigenetici, a ima za cilj da vas "naoruža" znanjima da u određenim trenucima pomognete sebi i na prostoru - ozdravite.

■ **Kada je neka mašina komplikovana, najbolji način da je razumemo jeste da je rastavimo**

Ljudsko telo je mašina

S materijalne tačke gledišta, ljudsko telo je mašina, koja je, kao i Sveti mir sastavljeno od fizičke supstance. Kada je neka mašina komplikovana, najbolji način da razumemo kako ista funkcioniše jeste da je rastavimo na delove.

Ti sastavni delovi, kada se radi o ljudskom telu su ćelije. To su građevinski blokovi našeg tela. Ako ćelije kreiraju život, postavlja se pitanje šta je to što kontroliše ćelije. Godine 1953. dupli heliks ili zavojnica su predstavljeni svetu. Ovaj koncept je baziran na demonstraciji iz 1944. da je DNK molekul koji kontroliše karakter organizma.

Taj koncept nije baš bio razumljiv sve dok, skoro deceniju kasnije, Džejms Watson i Fransis Krik nisu rasvetili strukturu molekula DNK kao dupli heliks (zavojnica). Godine 1958. Krik je došao do nečega što se zove centralna dogma, a koja u stvari opisuje njegovu hipotezu.

Tu se tvrdi da informacija u biologiji ide samo u jednom pravcu, startuje od DNA, zatim ide do RNA što je kopija gena i to ide u protein. Dakle, ljudsko telo je protein.

Centralna dogma

Postavlja se pitanje može li protein ići u obrnutom smeru i menjati DNA? Prema centralnoj dogmi ne može. Prema tom mišljenju, mi nemamo kontrolu nad našim genima koji dakle kontrolišu nas i mi ne kontrolišemo njih.

Ipak, kako reče otac epigenetike, profesor Lippton, kada pogledamo definiciju reči dogma dolazimo da frapantnog tumačenja da je to uverenje bazirano na nekom ubedljenu, a ne na naučnoj činjenici.

Dakle, šta je to centralna dogma? To je ubedljenje, a ne nauka. Fransis Krik je ponudio hipotezu i svi su je prihvatali i ona je postala istina samo zato što su je svi, ili preciznije rečeno, ogromna većina medicinskih stručnjaka prihvatala za istinu.

Od svog prvog objavljenja, centralna dogma je bila i još uvek jeste u medicinskim udžbenicima.

Ali to naprosto nije istina! Nije istina jer prema tome proizilazi da smo mi žrtve naših gena, ali istina je potpuno suprotna jer mi nismo žrtve, mi smo gospodari.

Ako pogrešno verujemo da mi ne kontrolišemo svoje živote, mi smo onda potpuno razordaní i nezaštićeni.

U narednom broju ćemo nastaviti ovu temu, a ovde samo mala anegdota nekoga ko misli da sve što se dešava oko njega u stvari nema veze sa njim.

Pao čovek sa sedmog sprata zgrade. Okupila se masa ljudi, a on polako ustaje, otreša prašinu. Pitaju ga ljudi zabrinuto šta se desilo, a on im mirno kaže: "Nemam pojma, upravo sam stigao."

